

A Veszprémi Járásbíróság [redacted] jogi előadó által képviselt Cessio Követeléskezelő Zrt. (1027 Budapest, Tölgyfa u. 28.) felperesnek - [redacted], [redacted] ügyvéd által képviselt [redacted] alperes ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 221.379,- (kettőszázhuszonegyezer-háromszázhetvenkilenc) Ft-ot és 73.179,- (hetvenháromezer-százhetvenkilenc) Ft lejárt kamatot, valamint ezen összegek után 2013. július 17. napjától a kifizetés napjáig járó évi 35,4% mértékű késedelmi kamatot, továbbá 26.000,- (huszonhatezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Veszprémi Törvényszékhez címzett, de a Veszprémi Járásbíróságnál 3 példányban benyújtott fellebbezésnek van helye.

A bíróság t á j é k o z t a t j a a peres feleket, hogy jelen ügyre a következő rendelkezések irányadóak :

- fellebbezésnek csak az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye,
- ennek hiányában a másodfokú bíróság a fellebbezést hivatalból elutasítja.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz. Tárgyalás tartását a fellebbező fél a fellebbezésben kérheti.

I n d o k o l á s :

A bíróság az alábbi tényállást állapította meg:

Alperes a felperesi jogelődnél, a Citibank Zrt-nél 2006. augusztus 23. napján Ezüst MasterCard hitelkártya iránti kérelmet terjesztett elő, melyre tekintettel alperes és a Citibank Zrt. között 2006. szeptember 25-én 5542030072298004 szerződésszámon hitelkártya szerződés jött létre. A hitelkártya igénylés aláírásával - melynek megnevezése jelentkezési lap volt - az alperes tudomásul vette azt a közvetlenül az aláírása fölötti, előre elkészített szerződéses kikötést, hogy az aláírással elfogadja a Citibank hitelkártyára vonatkozó Általános Szerződési Feltételeket.

Alperes a Citibank Forintalapú Egyéni Hitelkártyáról és Egyéni Felelősségű Vállalati Hitelkártyáról szóló Általános Szerződési Feltételek (a továbbiakban: ÁSZF) elfogadásával

kifejezte azon akaratát, hogy ezen ÁSZF 2.1. pontja alapján a Citibank Zrt. részére kártyát bocsásson ki, melynek telefonon történő érvényesítésével az Általános Üzleti Feltételek és a Kamat- és Díjtáblázat is hatályba lépnek. Az ÁSZF I. pontjában elvégzett fogalom meghatározás szerint a szerződés jelenti azt a hitelkártya szerződést, amely a felek között létrejön, és amely alapján a bank kártyát és hitelkeretet bocsát a kártyabirtokos rendelkezésére. A szerződés része a jelentkezési lap, az Általános Szerződési Feltételek, a Kamat- és Díjtáblázat, a hitelkeret összegéről szóló értesítés, az 1. és 2. számú Függelék, ha a szerződéssel kapcsolatban a bank és a vállalat aláírtak ilyet. A szerződésben nem szabályozott kérdések tekintetében a bank lakossági banki szolgáltatásainak Általános Üzleti Feltételei az irányadóak.

Az ÁSZF V.7. pontja szerint a bank elszámolási időszakonként számlakivonatot küld a főkártyabirtokos részére, az általa meghatározott címre, melyben feltünteti a felhasznált és felhasználható hitelkeretet, valamint a kártyabirtokos által eszközölt költségeket elkülönítetten, a minimum fizetendő összeget, a fizetési határidőt, a könnyített törlesztés, az egyből kölcsön és az egyből kölcsön plusz aktuális adatait. A kártyabirtokos köteles a fizetési határidőig legalább a számlakivonaton feltüntetett minimum fizetendő összeget a bank számára megfizetni.

Ugyanezen pont 8. alpontja szerint a kártyabirtokos köteles ún. CitiPhone-on a banknak a számlakivonat kézhezvételét követően haladéktalanul bejelenteni, ha tudomása szerint a bank szerződésellenesen vagy jogalap nélkül terhelte meg kártyaszámláját az adott költség összegével, ellenkező esetben a számlakivonat tartalma a kártyabirtokos által elfogadottnak tekintendő. A kártyabirtokos köteles továbbá ugyanilyen úton haladéktalanul bejelenteni a banknak, ha az elszámolási időszakot követő 8. napig nem kapott az elszámolási időszakról számlakivonatot. Ilyen bejelentés hiányában a bank a számlakivonatot kézbesítettnek tekinti.

Az ÁSZF IV.11. alpontja szerint a felperesi jogelőd jogosult volt a tranzakcióért a Kamat- és Díjfeltételekben feltüntetett díjakat felszámítani.

Felperesi jogelőd az alábbi díjakat számította fel az alperesnek:

Éves díj: 5.400,- Ft.

Havi számlakivonati díj: 250,- Ft.

Postai csekken történő visszafizetés: 250,- Ft.

Bankfiókban történő visszafizetés: 350,- Ft.

Hitelfedezeti biztosítás díja: a felhasznált hitelkeret 0,59%-a, maximum 3.000,- Ft, majd 2016. november 1. napjától a felhasznált hitelkeret 0,79%-a, maximum 5.000,- Ft.

Készpénzfelvételi díj: 2,5%, minimum 1.000,- Ft.

Hitelkeret-túllépési díj: 3.200,- Ft.

Késedelmi díj: 3.500,- Ft.

Az alperes által felhasznált hitelkeret összegét növelte az ÁSZF V.2. alpontja alapján a havi 2,95%-os mértékű ügyleti kamat. Az ÁSZF ezen rendelkezése alapján az ügyleti kamat a készpénzfelvételi tranzakció, a készpénzfelvételi díj, valamint a vásárlás összegére az adott elszámolási időszak végéig, továbbá amennyiben az alperes fizetési határidőben nem fizette meg a felhasznált hitelkeret teljes összegét, az elszámolási időszakban felhasznált, de a fizetési határidőben meg nem fizetett hitelkeret összegére került felszámításra.

Az ÁSZF V.7. pontja alapján a kártyabirtokos köteles a fizetési határidőig legalább a számlakivonaton feltüntetett minimum fizetendő összeget a bank számára megfizetni.

Alperes a szerződésben vállalt fizetési kötelezettségének nem tette eleget, ezért a felperesi jogelőd az ÁSZF XI.9. pontjára figyelemmel 2011. június 5-én felmondást adott postára az alperesnek, a felmondó levél 2011. július 5-én „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a felperesi jogelődhöz.

Alperes a fennálló tartozása után az 1959. évi IV. törvény 301.§ (3) bekezdése, valamint az ÁSZF V.13. pontja alapján alkalmazandó Citibank Hitelkártya Kamat- és Díjtáblázatban meghatározott ügyleti kamattal megegyező mértékű, havi 2,95%, azaz évi 35,4% késedelmi kamatot köteles fizetni.

A Citibank Zrt., mint engedményező és az Intrum Justitia Követeléskezelő Zrt., mint engedményes között 2013. július 4-én engedményezési szerződés jött létre. Az Intrum Justitia Követeléskezelő Zrt. a megvásárolt követelést engedményezte a jelen per felperesére 2013. július 17-én. Alperest az engedményezésről a felperes 2013. július 19-ei átvétellel értesítette.

Felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 221.379,- Ft tőke, 73.159,- Ft ügyleti kamat, valamint ezen összegek után az engedményezés napjától (2013. július 17.) a kifizetés napjáig évi 35,4% késedelmi kamat, 15.000,- Ft eljárási díj és illeték, valamint az ügyvédi díj megfizetésére, díjmegállapodásra nem hivatkozott.

Alperes a kereset teljes elutasítását kérte, hivatkozott arra, hogy a követelés jogalapja nem áll fenn, mert a követelés érvényesítésének alapjául hivatkozott szerződés semmis az 1959. évi IV. törvény (a jelen ítéletben a továbbiakban: Ptk.) 217.§ (1) bekezdése, az akkor hatályos 1996. évi CXII. törvény (a jelen ítéletben a továbbiakban: Hpt.) 210.§ (1) bekezdése, (2) bekezdése és a Ptk. 218.§ (1) bekezdése, 522.§ (1) bekezdése együttes értelmezésével, mert az alperesi álláspont szerint írásbeli szerződésről a felperes által hivatkozott iratok mellett nem lehet beszélni, a perbeli szerződés semmilyen, a hitelszerződés lényeges feltételeire utaló adatot nem tartalmaz, a felek között írásbeli megállapodás nincs. A követelés összegszerűségét is vitatta arra hivatkozással, hogy megítélése szerint a felperes még követhető tényelőadást sem tett a követelés összegszerűségére.

A bíróság a keresetnek helyt adott az alábbi okokból:

Felperes követelésének a jogalapja tekintetében a bíróság a csatolt okiratok tekintetében nem tartotta alaposnak az alperesi védekezést, mivel a bíróság álláspontja szerint a 11. sorszámú iratnál csatolt, olvasható minőségű és követhető másolati sorrendben benyújtott Citibank jelentkezési lap alapján megállapítható, hogy az alperes úgy írta alá a jelentkezési lapot, hogy közvetlenül az aláírása fölötti rész tartalmazta azt a kitétel, hogy az alperes aláírásával elfogadja az Általános Szerződési Feltételeket. A bíróság álláspontja szerint a jogi értelemben fogyasztónak minősülő szerződő félnek is vannak kötelezettségei is a fogyasztóvédelmi jogszabályok mellett is, ezért a bíróság álláspontja szerint az a jogi értelemben fogyasztónak minősülő szerződő féltől is elvárható, hogy amennyiben ilyen kikötést írt alá úgy, hogy az

adott kikötés nem valamely terjedelmes irat külön aláírással el nem látott részében, nehezen felfedezhető helyen, hanem közvetlenül a fogyasztó által áttanulmányozandó és kitöltendő rész fölött található jól olvasható, jól észrevehető módon elhelyezve, akkor vagy a jelentkezési lap előtt hivatkozzon arra, hogy további határidőt kér az Általános Szerződési Feltételek gondos áttanulmányozására, vagy utóbb már eredményesen arra ne hivatkozhatson, hogy az Általános Szerződési Feltételek nem váltak a szerződés részévé. A fentiekre tekintettel a bíróság álláspontja szerint tényként kezelhető, hogy az alperes aláírásával az Általános Szerződési Feltételeket a szerződés részévé tette, az írásbeliség követelményét pedig kielégíti az, hogy a jelentkezési lapot mind az alperes aláírta, mind pedig a „Bankár aláírása” kitöltésre került. Az Általános Szerződési Feltételek pedig a fogalom meghatározások részben (I. pont) értelmezi a szerződés fogalmát, és abban az Általános Szerződési Feltételek mellett irányadónak minősíti az Általános Üzleti Feltételeket is. Ezen iratok együttesen már tartalmazzák az írásba foglalt szerződést olyan terjedelemben, hogy a Hpt. 210.§ (1)-(2) bekezdésének megsértésére alapított érvénytelenségi hivatkozás nem lehet alapos.

A bíróság a bizonyítási teherről szóló tájékoztatást a 10. számú iratban adta meg, és a tényállást a felperes által csatolt okiratokra alapítottan megállapíthatónak tartotta. A tényállás megállapításánál a bíróság álláspontja szerint abból kell kiindulni, hogy alapvetően helyes az az alperesi álláspont, hogy a felperes köteles olyan tényelőadást tenni a kereseti kérelemösszepszerúségének megalapozásaként, amely vagy könyvszakértő kirendelése nélkül értelmezhetően és aggálytalanul tartalmazza a követelés összegét, vagy igazságügyi könyvszakértő kirendelése iránti indítvánnyal bizonyítani a követelésösszepszerúségét.

Jelen esetben a bíróság álláspontja szerint abból kell kiindulni, hogy az alperes által elfogadott Általános Szerződési Feltételek V/7-8-9. pontjai egyértelművé teszik, hogy a felperesi jogelőd elszámolási időszakonként számlakivonatot küld. A bíróság álláspontja szerint a fogyasztónak minősülő szerződő félnek azösszepszerúség vitatására vonatkozó joga ugyan értelemszerűen nem korlátozható, de figyelemmel kell lenni arra, hogy a vitatás alapján valóban merül-e fel észszerű kétely az iránt, hogy a követelésösszepszerúségében helytálló.

Jelen esetben a számlakivonatoknak azért lett volna különös jelentősége, mert a fent hivatkozott ÁSZF V/7-8. pontjából az következik, hogy a számlakivonatok egyrészt tüzetesen tartalmazzák a költségeket és az alperesi fizetési kötelezettségeket, másrészt az elszámolásnál kifejezetten irányadónak minősítették a felek a számlakivonatokat.

Abban helyes a felperesi álláspont (11. számú irat 2. oldal első bekezdése), hogy a banki elektronikus számla nyilvántartási rendszer tekintetében nehezen merülhet fel észszerű kétely az iránt, hogy a rendszeresen ellenőrzött banki informatikai szoftver a tényleges számtani műveleteket a Hirdetményeknek megfelelően végezné el és figyelembe veszi valamennyi ügyfélbefizetést és terhelést. A bíróság a Veszprémi Törvényszék által 1.Pf.20.633/2016/6. számon felülbírált 2.P.22.208/2015. számú ügyben is azt az álláspontot követte, akkor, amikor banki informatikai szoftver végzi az ezzel kapcsolatos számításokat, és nincs ok kétségbe vonni, hogy az elszámolás alapjául szolgáló számlakivonatokat a bank az alperesnek havonta küldte, akkor az ilyen számítások alapján készült összesített kivonat valóságtartalma iránt ésszerű kételye a bíróságnak legfeljebb akkor merülhet fel, ha az alperes konkrét hibát mutat ki a könyvelésben. Ilyen jelen esetben nem történt. Jelen esetben a számlakivonatok felkutatása sem vezetett eredményre, viszont a felperes ennek észlelését követően a 24. számú iratban ugyan nem a teljes időszakra, de egy olyan részidőszakra megadta a számlaösszesítő

adatainak értelmezéséhez szükséges szöveges magyarázatot, amely szöveges magyarázat mellett megállapítható, hogy a csatolt számlaösszesítő a teljes időszakra levezethetően, értelmezhetően tartalmazza a számlaegyenleg alakulását.

Úgy, hogy az alperes részéről még tényállítás sem merült fel arra, hogy a számlakivonatokat valaha nem kapta volna meg, és vagy olyan kifogással élt volna, hogy azokat a pénzügyintézet részére nem küldte meg, vagy megküldte, de az összegszerűséggel nem ért egyet, úgy a bíróság álláspontja szerint a felperesi követelés összegszerűsége megállapítható a csatolt számlaösszesítő alapján is, úgy, hogy maguk az egyes számlakivonatok nem állnak rendelkezésre.

Ezért a bíróság a keresetnek megfelelően marasztalta az alperest, a követelés jogalapja a Ptk. 523.§ (1) bekezdése.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a bíróság az alperest a perköltség megfizetésére, amely az eljárási díjból, illetékből és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti ügyvédi díjból tevődik össze.

Veszprém, 2017. szeptember 8.

dr. Benyó György s.k.
bíró